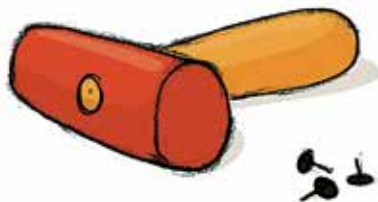

BERG JUDIT – AGÓCS ÍRISZ

Maszat épít

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

Pagony

Pötyi baba házikója

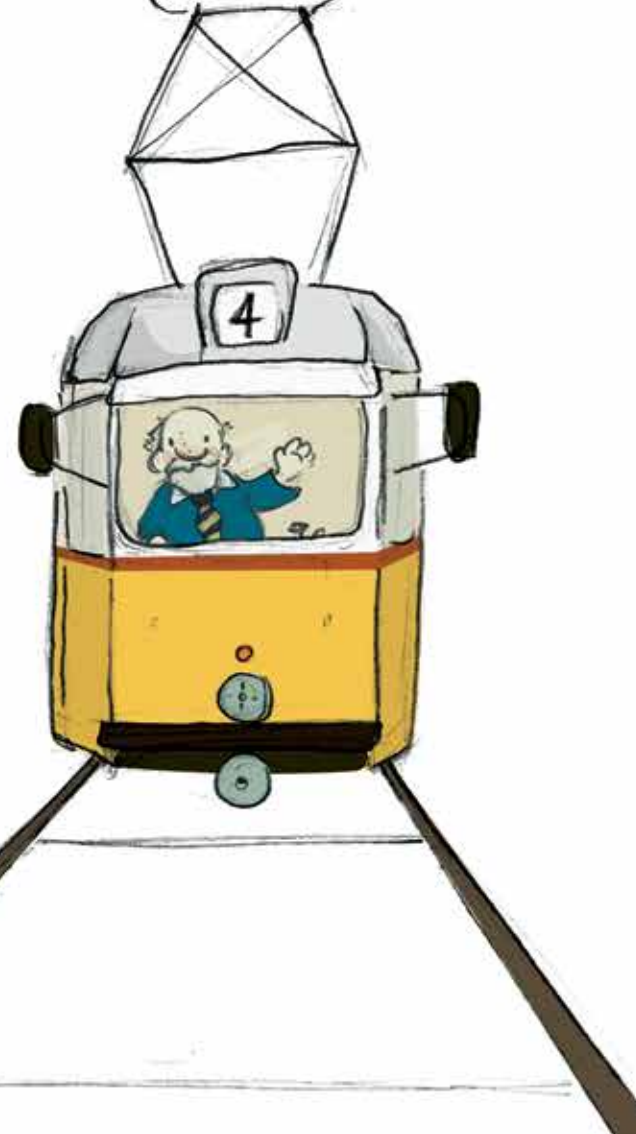
olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

Maszat türelmetlenül
toporgott a megállóban.
Mikor jön már a villamos?

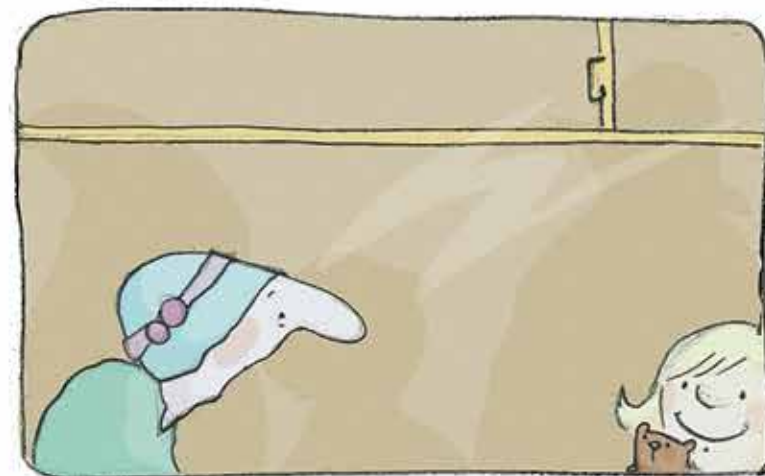
– Nézd, Maszat! Jön
már! – mondta Hóchóc.
– Mindjárt felszállunk.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

Találtak egy helyet
az ablak mellett.

Innen jól lehetett látni az autókat, az
embereket és a szembe jövő villamost.

A következő megállóban
felszállt Sári és Pötyi baba.

olvasópéldány © Pozsonyi Párizs

Maszat nagyon örült nekik. Most
egy kicsit együtt fognak utazni!

Aztán Sári leszállt,
a villamos pedig
továbbment. Maszat
és Hóchóc most vette
csak észre, hogy nagy
baj történt!

Pötyi baba ott maradt az
ülésen! Sári elfelejtette
magával vinni. Most mi lesz?

– Vigyük haza Pötyit!
– mondta Hóhóc. –
Holnap a játszótéren
visszaadjuk Sárinak.

olvasópéldány © Pozsonyi Hagony

Így is tettek.
Mefogták
Pötyi babát és
magukkal vitték.

Milyen jó, hogy eljön
vendégségbe!
De Pötyi baba nagyon
szomorú volt.

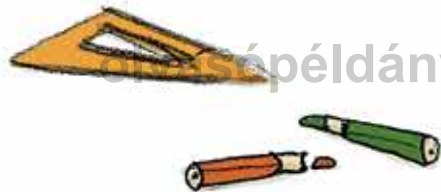
Nem akart játszani, nem kért
vacsorát, még dömperezni
sem volt kedve.

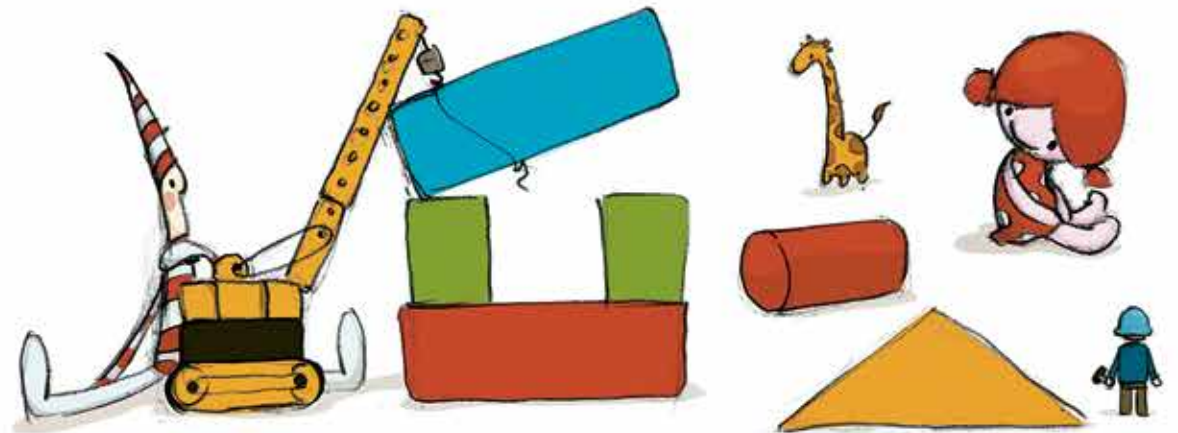

Végül Maszatnak jó ötlete támadt.
– Építsünk Pötyinek egy házat!

Ott fog aludni, és azt játszhat benne, amit csak szeretne. Talán akkor jobb kedvre derül.

Maszat ágyat is
készített, Hóchóc
puha párnát és kis
takarót hozott bele.
Gyönyörű ház lett.

Pötyi most már
nevetett. Ilyen szép
házban jó lesz aludni.

Másnap együtt reggeliztek, és már indultak is a játszótérre.

Magukkal vitték Maszat rajzát, hogy Sári is láthassa, hol aludt Pötyi baba éjjel.

olvasópéldány © Pozsonyi Fagony

Sári boldogan ölelte
magához Pötyit.
– Jó volt Maszalnál
vendégségben – súgta
a fülébe a baba.

Illustráció © Pozsonyi Pagony

**Építsünk
madáretetőt!**

– Esik a hó! –
ujjongott Maszat.
– Ajaj! – mondta
Hóhóc.

olvasópéldány © Pozsonyi Fagony

– Ha befedi a magokat a hó, éhesek
lesznek a madarak!
– Építsünk madáretetőt! – kiáltotta
Maszat.

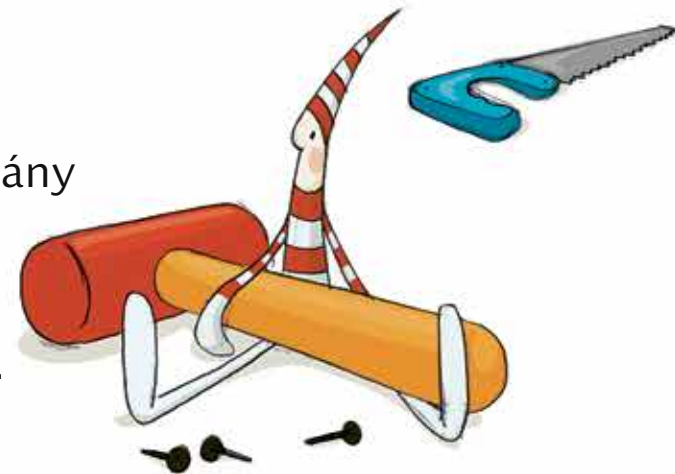

Nekiláttak. Először lerajzolták, milyen legyen az etető.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

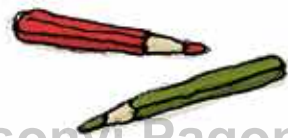

Maszat hozott néhány deszkát, Hóhóc szerzett fűrészt, szöget, kalapácsot.

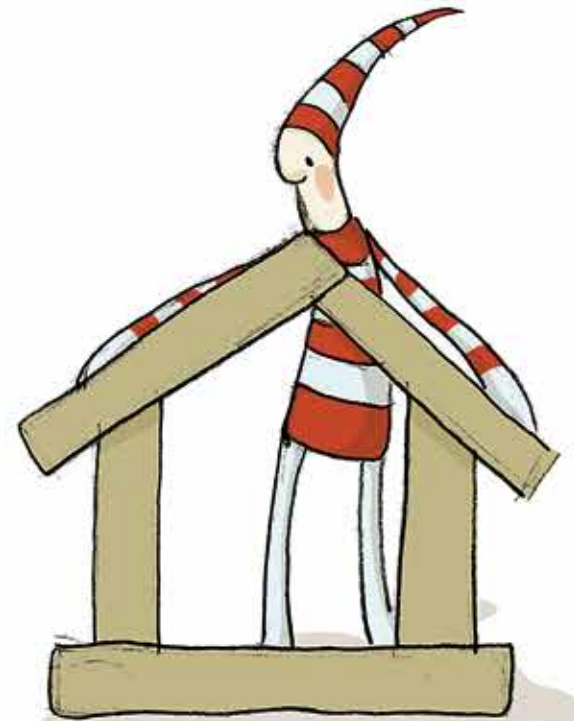

Ügyesen összeszögelték
a deszkákat, lett az
etetőnek alja, oldala,
pereme.

Tetőt is készítettek
rá, nehogy
belehulljon a hó.

Amikor elkészültek, jó melegen felöltöztek, és kimentek a kertbe.

olvasópéldány © Pozsonyi Págyony

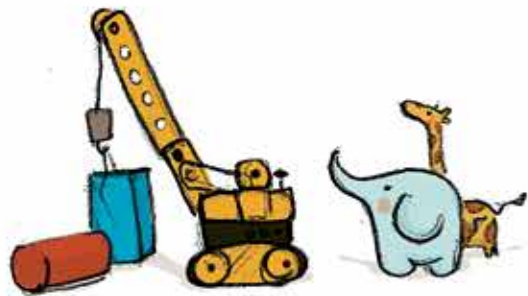
Az etető a körtefára került. Maszat szórt bele napraforgómagot, tökmagot.

Délután, amikor kilestek az ablakon, látták, hogy egy kismadár röppen az etetőbe.

De nem maradt ott csipegetni, épp csak felkapott egy magot.

Maszat elszomorodott.

– Ne félj, nem csak a magot
vitte el – vigasztalta Hóchóc.

– Viszi a hírt is a többieknek,
hogy itt, a mi kertünkben lehet
falatozni. Meglátod, holnapra
tele lesz az etető.

Másnapra még
több hó esett.
Kerek lábnyomok
mintázták a havat.

– Odanézz! – mutatott a
hóra Hóchóc. – Macska járt
erre! Biztos félnek idejönni
a madarak.

Maszat körülnézett. Tigriske,
a szomszéd bácsi kandúrja épp
a kerítés mellett osont.

– Gyere csak ide! Beszédünk
van veled! – intett neki Hóhóc.
De Tigriske elszaladt.

– Feljebb kell tennünk az
etetőt, hogy a macskák ne
érjék el! – mondta Maszat.
Hóhóc már mászott is.

A kötéll segítségével
magasabbra húzták
a madáretetőt. Oda
biztos nem tud
felkapaszkodni
egy cica sem.

Másnap Maszat hatalmasat ugrott örömében, mikor kilesett a kertbe a függöny mögül.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

Az etető tele volt madarakkal! Vígan lakmároztak a kis tető alatt.

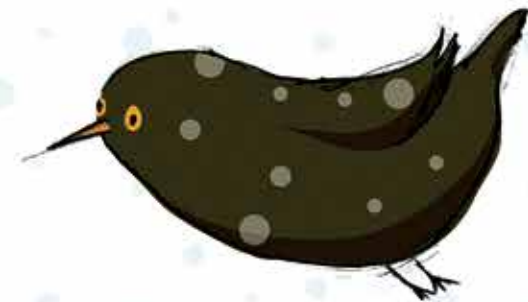

Hóhóc az ablakpárkányra ülve
sorolta a vendégek nevét.

olvasópéldány © Pozsonyi Pannony

– Cinke, feketerigó,
meggyvágó. Biztos
sokan jönnek még.

Reggel a frissen
esett havat ezer pici
madárlábnyom barázdálta.

– Hiszen ez egy levél! – ujjongott Hóchóc.
– Nézd csak, Maszat! A madarak írták! Az
áll benne, hogy nagyon köszönik a sok
finomságot. Ezentúl minden nap el fognak
jönni hozzánk vendégségbe.

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

olvasópéldány © Pozsonyi Pagony

